

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אודי הקר

תובעת אייפלאן בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד לירן דדו

נגד

נתבעת יו.וי.אל בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד טל בן שושן

פסק דין

1

2

תובענה שעילתה בהפרת זכויות יוצרים.

3

רקע ותמצית טענות הצדדים

1. התובעת היא חברה העוסקת במתן שירות לאולמות ולמתחמי אירועים ולבעלי אירועים.

2. שירות זה כולל, בין היתר, כלים לניהול אירועים, לניהול לקוחות, לניהול יומן, לדיוור,

3. לניהול ולסידור הושבת המוזמנים, להפקת חשבונות ולבניית תפריטים.

4. על מנת לספק שירותים אלו פיתחה התובעת מערכת לניהול אירועים, הכוללת, בין היתר,

5. ממשק המאפשר ללקוחותיה לארגן ולנהל את סידור הישיבה במתחם האירועים על גבי

6. הדמיות ממוחשבות של המתחם (להלן: "ההדמיות").

7. גם הנתבעת היא חברה המספקת למתחמי אירועים ובעלי אירועים שירותים הכוללים, בין

8. היתר, "ממשק ניהול הפקת אירועים הכולל ניהול יומן אירועים, ניהול יומן פגישות, הפקת

9. טפסי אירוע, הפקת תפריטים, ניהול וסידור שולחנות לאירועים" ועוד. גם הנתבעת מספקת

10. ללקוחותיה שירות של "סידורי הישיבה במתחם על גבי סקיצת (הדמיית) המתחם".

11. 4. עניינה של תביעה זו בטענת התובעת, כי הנתבעת העתיקה ממערכות התובעת את ההדמיות

12. בהן יש לתובעת זכות יוצרים ועשתה בהן שימוש מסחרי במערכותיה ובממשק הארגון

13. שלקוחותיה מנהלים אצלה. ארחיב בתיאור הרקע העובדתי בפרקים הבאים, ככל שיידרש.

16

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

טענות התובעת

- 1
- 2 5. לטענת התובעת, שירותיה כוללים, שירות iPlan, המאפשר ניהול וסידור הושבה במתחם
3 אירועים. השירות מסופק ללקוח על גבי הדמיה גראפית תלת-ממדית של המתחם וסביבתו
4 (להלן: "ההדמיות"). הדמיות אלו מיוצרות בתחילת כל התקשרות עם מתחם אירועים.
5 ההדמיות מיוצרות על ידי צוות עובדיה, צלמים ומעצבים גרפיים ובאמצעות ספק חיצוני
6 שמייצר עבורה את ההדמיות מכוח הסכם לפיו זכות היוצרים בהדמיות הם בבעלותה.
7 ההדמיות כוללות שתי גרסאות: האחת - גרסה מלאה וצבעונית; השנייה - "גרסה רזה"
8 (בשחור לבן) הניתנת להדפסה, והכוללת בעיקר קווי מתאר.
- 9 6. ההדמיות מאפשרות ללקוחותיה לתכנן את פריסת שולחנות האורחים, מספורם, בחירת
10 הסידור בהתאם לרצון בעל האירוע, ועיצוב המתחם באופן מותאם עבור כל אירוע וכל
11 לקוח ומאפשרות וסנכרון בין הספקים הקשורים לאירוע.
- 12 7. לטענתה, היא הבעלים של ההדמיות, בין היתר באמצעות מערכת חוזית בה התקשרה עם
13 סטודיו שמקום מושבו בבולגריה, והדמיות אלו הן יצירות מוגנות, כהגדרתן בחוק.
- 14 8. לטענתה, היא גילתה כי, במשך שנים (לכל הפחות משנת 2017), הנתבעת עשתה שימוש
15 בהדמיות אלו לצרכיה המסחריים, מבלי שקיבלה את אישורה לכך. נטען כי הנתבעת
16 מספקת ללקוחותיה פתרונות לארגון אירוע, מערכת ניהול מוזמנים ואישורי הגעה, וכן
17 ממשק לארגון וסידור ישיבה במתחם על גבי הסקיצות (הדמיות) של התובעת. לטענתה,
18 עסקינן בשימוש מסחרי שעושה הנתבעת בעשרות הדמיות גרפיות של מתמחי האירועים,
19 אותם יצרה התובעת ואשר הם בבעלותה, וכל זאת מבלי לבקש ולקבל את רשותה ואישורה
20 של התובעת לעשות בהן שימוש.
- 21 9. פעילות הנתבעת, נטען, נעשתה במודע ובמכוון, תוך הפרה של הוראות הדין ולצורך מסחרי
22 והפקת רווחים. שימוש זה, כך נטען, אף יצר לנתבעת חיסכון בעלויות של הקמת ותפעול
23 השירות; אפשר לנתבעת לגייס לקוחות על חשבון התובעת, בעלות נמוכה; קיצר את משך
24 הזמן שנדרש לנתבעת לספק את השירות; והכל תוך שימוש בידע, במקצועיות, בניסיון
25 ובמוניטין שיצרה התובעת.
- 26 10. למיטב ידיעתה, הנתבעת מספקת שירות לכשישים מתחמים, ובעשרים ושימונה מהם
27 (לפחות), בוצע שימוש בהדמיות שלה תוך הפרת זכויותיה הקנייניות. בסך הכול מצאה
28 הנתבעת חמישים ושימונה הדמיות שנעשה בהם שימוש המפר את זכויותיה.
- 29 11. התובעת הוסיפה, כי אין נפקא מינה אם ההדמיות המועתקות הועלו לשרתי הנתבעת על
30 ידי הנתבעת, או על ידי מתחם האירועים (או לקוחותיו), שכן לנתבעת עמדה היכולת לשלוט
31 ולפקח על התכנים המצויים בשרתיה על מנת למנוע את ההעתקה ואת השימוש בה.
- 32 12. התובעת עתרה למתן צו מניעה קבוע נגד הנתבעת, האוסר על הנתבעת לבצע כל פעולה
33 הקשורה להפרת זכויות התובעת ואוסר עליה לעשות שימוש בהדמיות, וכן עתרה לחייב את

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

1 הנתבעת בתשלום פיצויים סטטוטוריים, ללא הוכחת נזק, בסך של 600,000 ש"ח, על פי
2 חוק זכות יוצרים, תשס"ז – 2007 (להלן: "החוק" או "חוק זכות יוצרים"). התובעת ציינה,
3 כי הסכום אותו תבעה הוא לצורכי אגרה בלבד, אף שהיא סבורה כי היא זכאית לפיצוי
4 העולה על סך של 5,800,000 ש"ח (100,000 ש"ח לכל הפרה של זכות כלכלית ביצירה
5 המוגנת).

6 טענות הנתבעת

- 7 13. לטענת הנתבעת, היא לא הפרה את זכויות היוצרים של התובעת, ואף אין לה כל צורך
8 לעשות שימוש בהדמיות התובעת.
- 9 14. הנתבעת פירטה, כי היא מספקת ללקוחותיה (אולמות האירועים) שירות באמצעות שתי
10 מערכות: האחת - מערכת *My Space*, שהיא מערכת קשרי לקוחות (CRM) – המשמשת
11 לניהול לקוחות, למכירות ולהפקת מסמכים חשבונאיים (להלן: "מערכת ה-CRM");
12 השנייה - מערכת *Invite-Me* (המכונה גם "הפקתי", להלן: "מערכת הפקתי" או "הדמיות
13 הנתבעת"), שהיא מערכת ניהול והפקת אירועים, הכוללת בין היתר ניהול יומן אירועים,
14 ניהול יומן פגישות, הפקת טפסים והפקת תפריטים וסידור שולחנות ישיבה לאירועים.
15 המערכת השנייה היא מערכת "חינמית" (שהלקוחות אינם נדרשים לשלם עבור השימוש
16 בה) והשימוש בה נעשה על פי צורך ורצון הלקוח.
- 17 לצד שתי מערכות אלו, כך נטען, מספקת הנתבעת שירותים נוספים לענף האירועים
18 הכרוכים בתשלום. שירותים אלו כוללים גם אספקת הדמיות המיוצרות לדרישת הלקוח
19 בעלות כספית (בין אם היא מייצרת הדמיות אלו ובין אם אלו מיוצרות באמצעות ספקים
20 חיצוניים). לטענתה, עלות הפקת הדמיה כאמור, מסתכם בסך של 1,600 ש"ח.
- 21 הנתבעת הוסיפה, כי רק חלק מהלקוחות עושים שימוש במערכת הפקתי, כאשר חלק עושים
22 שימוש ב מערכת ה CRM בלבד. ממילא, נטען, אין כל חובה להעלות הדמיות למערכת,
23 ואפשרות זו מסורה לבחירת הלקוחות אם הם חפצים לעשות בה שימוש. השימוש במערכת
24 ובהדמיות, כך נטען, אינו תנאי לקבלת הלקוח או להענקת השירותים ללקוח.
- 25 15. הנתבעת פירטה, כי לקוחותיה (בפרט אולמות אירועים) עושים שימוש בקבצים שונים
26 במסגרת פעילותם במערכת הנתבעת, אותה פיתחה לניהול והפקת אירועים. בעת השימוש
27 במערכת זו, הלקוחות מעלים קבצים שונים לשימושם, כך הם מוסיפים "לוגו", תמונות של
28 האולם, הדמיות של האולם וכיוצא באלו (ובאופן דומה הם אף מסירים קבצים, בהתאם
29 לשיקול דעתם). לנתבעת, כך הודגש, אין שליטה על הקבצים המועלים למערכת זו,
30 והשימוש בהם נעשה על ידי לקוחותיה בלבד, באמצעות שם משתמש וסיסמה, המונעים
31 מאחרים גישה למערכת. לטענתה, היא אינה אחראית לקבצים אותם מעלים לקוחותיה
32 ואינה נדרשת לבדוק קבצים אלו.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 עוד נטען, כי היחסים בינה לבין לקוחותיה מוסדרים בתקנון תנאי השימוש המופיע באתר
 2 מערכת הנתבעת. תקנון המהווה הסכם משפטי מחייב. בתקנון זה נרשם, בין היתר, כי
 3 האחריות להספקת והעלאת ההדמיות למערכת הנתבעת חלה על הלקוח בלבד. ובתקנון
 4 מתחייבים לקוחותיה שלא לעשות שימוש בערכת הנתבעת תוך פגיעה בפטנטים, זכויות
 5 יוצרים, סודות מסחריים או קניין רוחני אחר של צדדים שלישיים בארץ או בעולם.
 6 17. לטענתה, היא אינה מפיקה רווח מהשימוש שעושים לקוחותיה במערכת הפקתי או בקבצים
 7 המצויים בה. היפוכו של דבר, אם הלקוח בוחר לעשות שימוש בהדמיה שהוא מצרף בעצמו
 8 למערכת הוא אינו משתמש בשירותיה ליצירת הדמיות – שירות אותו היא מציעה בתשלום
 9 ועל כן היא מפסידה מכך כסף.
 10 18. הנתבעת הוסיפה, כי הפעילה את "נוהל הודעה והסרה", ומיד לאחר קבלת פניית התובעת,
 11 פנתה אל שני אולמות האירועים שהתובעת ציינה במכתבה. לאחר מכן, ביקשה הנתבעת
 12 את הרשימה המלאה של אולמות אירועים שנטען שעשו שימוש מפר בהדמיות, ואולם
 13 במקום לשלוח את הרשימה, הוגשה תובענה זו. בהינתן שכך, הנתבעת שבה ופנתה לכלל
 14 לקוחותיה באותו נוהל, על מנת למנוע הפרות, ככל שקיימות, מטעם לקוחותיה.
 15 19. לטענתה, תביעה זו הוגשה במטרה לחבל ביחסי הנתבעת עם לקוחותיה, שעה שהנתבעת
 16 והתובעת הן מתחרות עסקיות, המתחרות על אותו חוג לקוחות.
 17 20. אשר להסכם בין התובעת והסטודיו בבולגריה, הוסיפה הנתבעת, הרי שההסכם נחתם זמן
 18 רב לאחר היווצרות ההדמיות מושא התובענה. עוד נטען, כי התובעת אף הסתירה מעיניה
 19 ומעיני בית המשפט את מערכת היחסים שלה עם לקוחותיה בקשר לרישיון שהיא מעניקה
 20 להם לעשות שימוש במערכת ובהדמיות שבמערכת.
 21 21. הנתבעת, נטען, אינה מפרה ישירה עקיפה או תורמת של זכויות היוצרים השייכים לתובעת.
 22 בנוסף, התובעת לא הציעה ללקוחותיה, ולא סיפקה את ההדמיות, לא העתיקה אותן ולא
 23 עשתה בהן שימוש כלשהו. מכל מקום, טענה הנתבעת, היא זכאית להגנת "המפר התמים"
 24 בהתאם לסעיף 58 לחוק זכות יוצרים. עוד נטען כי, עסקינן לכל היותר ב"העתקה זמנית"
 25 המותרת על פי סעיף 26 לחוק.

26 טענות התובעת בתשובתה

- 27 22. בכתב תשובתה, התובעת הכחישה את הנטען על ידי הנתבעת בכתב ההגנה.
 28 23. לטענת התובעת, בניגוד לנטען, הנתבעת מפיקה רווחים כספיים משירות סידור ההושבה.
 29 לטענתה, הנתבעת מספקת מספר רכיבים, השלובים האחד בשני ואף תלויים האחד בשני.
 30 התשלום שגובה הנתבעת, נטען, הוא עבור מכלול השירותים ולא על תכונה או רכיב כזה או
 31 אחר.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

24. מתן אפשרות ללקוחות הנתבעת לסידור השולחנות על גבי ההדמיה, טענה התובעת, נעשית במטרה להציע – בתשלום – את מכלול השירותים לאותם לקוחות, כגון סידור ישיבה, אישור הגעה ומתן מתנה באמצעות אשראי. שירותים אלה מהווים מקור הכנסה עיקרי של הנתבעת.
25. מתן האפשרות ללקוח לבחור הדמיה בעצמו, אינו מביא להפסד לנתבעת, שכן השירות שמציעה הנתבעת בעניין זה היא הזמנת הדמיה מותאמת למתחם האירועים על ידי ספק חיצוני. הספקת ההדמיה על ידי הנתבעת הייתה מייקרת את השירות המסופק ללקוח והתשלום משולם ממילא לספק החיצוני. על כן השימוש בהדמיות המועתקות מביא להוזלת השירות המוצע על ידי הנתבעת ואינו מקטיף את רווחיה.
26. עוד טענה התובעת, כי בניגוד לטענת הנתבעת, הנתבעת לקחה חלק פעיל בהעתק ההדמיות מהתובעת. לטענת התובעת, במערכות הנתבעת אותרו הדמיות בצורת קבצים ולא "צילום מסך". שירות התובעת להדמיה, נטען, אינו מאפשר הורדת הקובץ בפשטות למחשב המשתמש, ועל כן עלתה השאלה באיזה אופן הגיעו קבצים אלה לשרתי הנתבעת. לטענת התובעת, לקוחות הנתבעת אישרו כי הנתבעת היא זו שהורידה את ההדמיות והעתיקה אותם עבורם.
27. לבסוף, נטען בכתב התשובה, כי הנתבעת אינה מפר תמים וגם אינה זכאית להגנה מכוח "נוהל הודעה והסרה". לא רק שהנתבעת בעצמה הפרה את זכויות התובעת, אלא שגם אין בנמצא ראיות אשר תצבענה על פעילות יזומה של הנתבעת לאיתור ומניעת שימוש ביצירות מוגנות במערכתיה. אין המדובר בפעילות של מתווך, דוגמת אתרי רשתות חברתיות, אלא בפעולות ישירות של הנתבעת.
28. לטענת התובעת, גם במועד הגשת כתב התשובה, הנתבעת המשיכה להפר את זכויותיה, וההדמיות החילופיות אותן, לטענתה, היא מייצרת אינן אלא "יצירות נגזרות" של הדמיות התובעת.

דין והכרעה

29. דין התביעה להתקבל ברובה (למעט לעניין גובה הפיצוי). אנמק בתמצית מבלי להידרש לטענות המהוות הרחבת חזית, טענות שזנחו בסיכומי הצדדים וטענות שאינן נדרשות לצורך ההכרעה בתיק.
30. טרם אתחיל בדיון, אוסיף תיאור תמציתי על האופן בו פועלות מערכות התובעת והנתבעת, בכל הנוגע לשאלות שבמחלוקת בתובענה זו:
- ראשית, לצדדים שני סוגים של לקוחות קצה: האחד – לקוח שהוא אולם שמחות או אולם אירועים. לקוח זה הוא שבוחר האם ובאיזה אופן להציג את הדמיית האולם. על פי עדויות המעורבים, ובפרט עדות מנהל הנתבעת, הלקוחות יכולים לבחור האם להציג בהדמיה דף

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

1 ריק, עליו ניתן להוסיף תשריט, האם להציג הדמיה הנעשית בהזמנה על ידי הנתבעת
2 (באמצעות קבלן או ספק שירות הנשכר לצורך כך), או להציג הדמיית אולם המסופקת על
3 ידי הלקוח עצמו. לטענת הנתבעת האפשרות האחרונה, היא שבמוקד המחלוקת בין
4 הצדדים בהליך זה; לקוח הקצה השני – הוא בעל השמחה. לקוח זה משתמש בהכרח
5 בשירות הנבחר על ידי אולם האירועים ביחס להדמיית האולם. כך, למשל, אם אולם
6 האירועים בחר להציג את הדמיית האולם כתרשים על דף לבן – בעל השמחה יוכל למקם
7 את השולחנות וכיוצא באלה פריטים המדמים את סדר ההושבה אך ורק על הדף לבן שהציג
8 בעל האולם, ואם בעל האולם בחר לעשות שימוש בהדמיה מלאה (בין שמסופקת על ידי
9 הנתבעת ובין שמסופקת על ידי גורם אחר) – יוכל בעל השמחה לעשות שימוש על גבי הדמיה
10 זו. במקרה אחרון זה, הדמיית סדר ההושבה תדמה באופן מדויק יותר את היחס שבין
11 השולחנות, מיקומם האחד ליד השני ובמרחב, מיקומם ביחס לפריטי ריהוט אחרים
12 המצויים באולם (במת ההופעות, שולחנות הגשת מזון, חופה וכיוצא בזה).
13 שנית, במקרים מסוימים, ובייחוד כאשר יש תכנית הושבה של משתתפי האירוע (בין
14 בהדמיה מלאה ובין בתרשים על גבי דף לבן), יכול בעל השמחה להוסיף שירותים נוספים.
15 בנוסף, הן התובעת והן הנתבעת, מציעות שירות של משלוח תזכורות לאירוע; הענקת מתנה
16 באופן דיגיטלי; ועוד. שירותים אלה, בעיקרם, אינם במחלוקת בין הצדדים בתובענה זו.
17 מכל מקום, על מנת להכריע בהליך, יש להכריע בארבע סוגיות מרכזיות:
18 (א) האם ההדמיית של התובעת הן יצירה מוגנת של תובעת זכויות בה?
19 (ב) אם כן – האם הנתבעת הפרה את זכות התובעת ביצירה, ובאיזה אופן?
20 (ג) אם כן – האם הנתבעת חוסה תחת הגנות כלשהן בחוק?
21 (ד) אם לא – מה סכום הפיצוי לו זכאית התובעת והאם התובעת זכאית לסעד של מניעה?
22 31. אציין כבר עתה, כי בדיון שהתקיים לפני ביום 18.7.2022, הצהירה הנתבעת כי היא פנתה
23 לכל הלקוחות שצוינו בכתב התביעה (ונספחיו), ואשר עדיין נמנים על לקוחותיה, והבהירה
24 להם שלא לעשות שימוש בהדמיית ללא היתר של התובעת. בהינתן שכך, הוסיפה הנתבעת,
25 היא לא התנגדה לסעד צו העשה שבתביעה.

ההדמיית הן יצירה מוגנת

26
27 33. דומה כי אין חולק שההדמיית מהוות "יצירה" כהגדרתה בסעיפים 1 ו-4(א) לחוק זכות
28 יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: "החוק" או "חוק זכות יוצרים"), בין אם כ"יצירה
29 ספרותית", בין אם כ"יצירה אמנותית" (הפן העיצובי והגרפי) ובין אם כתוכנת מחשב.
30 אולם על מנת לבחון האם עסקינן ב"יצירה מוגנת", יש לבחון האם היצירה "מקורית"
31 כהגדרתה בחוק. לפיכך, בנוסף לנטל המוטל על התובעת להוכיח כי היא היוצרת של היצירה

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 או בעלת הזכות בה (להלן: "מבחן המקור") עליה להוכיח כי עסקינן ביצירה "מקורית"
2 כהגדרתה בחוק.
- 3 שאלת מקוריותה של יצירה נדונה רבות בפסיקה והלכות אלו תומצתו בת"א 68160-05-19
4 פי.אס.די.אס. יזמות נ' אלקטרה מוצרי צריכה (10.10.19) (להלן: "עניין אלקטרה"), כך:
5 "שני תנאים מצטברים עומדים לשם בחינת קיומה של מקוריות – השקעת משאב אנושי
6 כלשהו (דוגמת זמן, כישרון או ידע) ויצירתיות. הרף שנקבע לשניהם הינו מינימאלי (ע"א
7 Interlego A/S 513/89 נ' Exin-Lines Bros. S.A... (09.06.94); ענין קימרון, פסקה
8 The FA Premier League 8485/08 נ' המועצה להסדר ההימורים בספורט,
9 פסקאות 25–38 (פורסם בנבו, 14.03.10) [עניין המועצה]; ע"א 8742/15, 8822/15
10 אסטרוטלוג הוצאה לאור נ' שרון רון (שטיבלמן), פסקה 33 לפסק-דינו של השופט י' אלרון,
11 השופטים מ' מזוז, א' שהם עמו (פורסם בנבו, 03.12.17) [עניין אסטרוטלוג]. בהתייחס
12 ליצירתיות נקבע, כי אין מדובר במדד כמותי, אלא במדד הנוגע לטיבה ואיכותה של
13 היצירתיות: 'היצירה חייבת לשאת בחובה חותם כלשהו – גם אם לעיתים מזערי – של
14 המחבר או המלקט. היא חייבת להיות "פרי עמלו הרוחני של היוצר" [...] ולשקף למצער
15 "רמה נמוכה ביותר של ביטוי אישי" (עניין המועצה, פסקה 31); 'דרישת היצירתיות
16 נתחמה בפסיקה על דרך השלילה, באופן שבו היצירה לא חייבת להיות חדשנית ביחס
17 ליצירות קיימות; די ביצירתיות מועטה ואף חסרת ערך כדי לספק את תנאיו של מבחן זה'
18 (עניין אסטרוטלוג, שם. בסוגיה זו ראו גם: גרינמן, כרך א, בעמ' 90–99)."
- 19 מכאן שעל מנת לבחון האם היצירה מושא הליך זה היא "יצירה מוגנת" החוסה תחת הגנת
20 החוק, יש לבחון שלושה מבחנים מצטברים: "מבחן המקור" – בו אבחן האם "היצירה"
21 נוצרה בידי התובעת והאם היא בעלת הזכות בה; "מבחן ההשקעה" – בו אבחן את מידת
22 ההשקעה של התובעת ביצירה, וכל שעל התובעת להוכיח הוא כי השקיעה השקעה
23 מינימאלית של משאב אנושי כלשהו ביצירתה; ו- "מבחן היצירתיות" – בו אבחן האם
24 התובעת הוכיח תרומה אינטלקטואלית כלשהי ליצירה. בהקשרים אלו נקבע, כי על היצירה
25 להיות "פרי מאמץ, כישרון והשקעה של המחבר, שיקנו לה אופי שונה משל החומרים
26 שמהם עוצבה". (ע"א 7996/11, סייפקום בע"מ נ' עופר רביב (18.11.13) (להלן: "עניין
27 סייפקום").
- 28 עוד נקבע בפסיקה לעניין "מבחן היצירתיות", כי אין מדובר ברף גבוה במיוחד עבור היוצר,
29 כך שלעיתים "ייהיה די ביצירתיות מועטת ואף חסרת ערך" (עניין סייפקום לעיל, וכן ע"א
30 Interlego A/S 513/89 נ' Exin-Lines Bros. S.A, פ"ד מח(4) 133, 173 (1994). ראו גם:
31 ע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גלידת ויטמן בע"מ, פ"ד מ(3) 340, 346 (1985); טוני גרינמן
32 "זכויות יוצרים" (מהדורה שניה, 2008) 90; ע"א Eisenman 2790/93 נ' קימרון
33 The FA Premier League 8485/08 נ' המועצה להסדר ההימורים

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 **בספורט (14.03.10) (להלן: "עניין המועצה להסדרת הימורים"); ע"א 8742/15 אסטרולוג**
2 **הוצאה לאור נ' שרון רון (שטיבלמן), (03.12.17).**
- 3 37. מצאתי כי התובעת עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי עסקינן "ביצירה מוגנת" וכי עמדה
4 בשלושת המבחנים האמורים. אדון בקצרה שכן הנתבעת טענה טענותיה בעניין זה ללא
5 פירוט ובאופן כללי ודומה כי אף היא אינה חולקת על כך.
- 6 38. ההדמיות שבמחלוקת כוללות רכיבים שונים (תמונות, סרטוטים, ואפשרויות שונות לבצע
7 פעולות על גביהן). אין המדובר רק בנתונים טכניים והנתבעת עצמה העידה, כי היא מוכרת
8 ומייצרת שירות דומה בתמורה לתשלום וכמפורט להלן, אף נדרשה להעתיק את ההדמיות
9 (ולא רק את תמונות האולם או קבצי PDF שלהן) על מנת לעשות בהן שימוש.
- 10 39. אומנם, התובעת לא הקלה על מלאכת בית המשפט (גם בעניין זה), לא הציגה את קוד
11 המקור של ההדמיות, לא הציגה פלט ממחשביה המעיד על יצירתן של ההדמיות, לא צירפה
12 חוות דעת מומחה להוכחת טענותיה ואף לא צירפה את כל המסמכים שיכלו לתמוך
13 בטענתה לעניין זה, אולם מצאתי כי די בדברים שכן הוצגו על מנת להעיד על כך שהתובעת
14 יצרה את ההדמיות, הגם שלקחתי בחשבון את מחדליה של התובעת בבואי לפסוק את
15 הוצאות ההליך. בהחלטתי זו התבססתי בעיקר על אלו: ראשית – עדויות התובעת על
16 יצירת ההדמיות; שנית – הראיות שצירפה, הכוללות צילומי מסך המעידים שהדמיות אלו
17 מצויות במחשביה וההסכם שנכרת בינה לבין הספק החיצוני שיצר עבורה את ההדמיות
18 והקנה לה בהן את זכות היוצרים; שלישית – העובדה שהנתבעת לא הכחישה (לפחות
19 בתחילה) כי הזכויות בהדמיות הן של התובעת ואף פעלה בנוהל של "הודעה והסרה", לא
20 הפריכה את טענות התובעת ולא הביאה כל ראיה לסתור. ארחיב מעט בעניינים אלו להלן.
- 21 40. דומה כי אין מחלוקת שהתובעת אף עמדה ב"מבחן ההשקעה". כאמור, הפסיקה קבעה שדי
22 בכך שהיוצר יוכיח שהשקיע משאב כלשהו על מנת לעמוד במבחן זה (עניין אלקטרה לעיל
23 והאסמכתאות שם): **"שני תנאים מצטברים עומדים לשם בחינת קיומה של מקוריות –**
24 **השקעת משאב אנושי כלשהו (דוגמת זמן, כישרון או ידע) ויצירתיות. הרף שנקבע**
25 **לשניהם הינו מינימאלי"**.
- 26 41. התובעת הצהירה כי השקיעה משאבים לשם יצירת ההדמיות וכי אף שילמה לספק חיצוני
27 לשם כך. הנתבעת לא הפריכה את עדויות וראיות התובעת גם לעניין זה, ומצאתי לקבלה.
28 אוסיף, כי גם עיון בהדמיות מלמד כי התובעת נדרשה להשקיע בה משאב אנושי מינימאלי.
- 29 42. כך גם לעניין "מבחן היצירתיות" - כאמור לעיל, מבחן היצירתיות אינו מצריך מהיוצר
30 להוכיח כי יצירתו היא יצירתית במובן של חדשנות. כל שעל היוצר להוכיח הוא, כי היצירה
31 נושאת חותם כלשהו של המחבר, גם אם מזערי, ולשקף "רמה נמוכה ביותר של ביטוי
32 אישי".
- 33 43. במקרה זה, ההדמיות עומדות בקריטריון זה. שני הצדדים העידו כי יכולות להיות מספר
34 רב של אפשרויות ליצור הדמיות והנתבעת אף הבהירה שהיא מספקת ללקוחותיה הדמיות

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

1 אחרות תמורת תשלום וכי הלקוחות יכולות אף ליצור הדמיות בעצמם, שגם הן שונות
2 מההדמיות מושא הליך זה. מכאן שהוכח קיומו של חותם אישי, לא כל שכן "מזערי" שיש
3 בו ולפחות רמה נמוכה של "ביטוי אישי".
4 .44 לאור כל האמור, מצאתי כי התובעת הוכיחה שהיא בעלת זכות היוצרים בהדמיות, וכי
5 עסקינן ב"יצירה מוגנת כהגדרתה בחוק.

6 האם לתובעת זכות יוצרים בהדמיות - עוד (מעט) על מבחן המקור

7 .45 דומה שבשאלה זו אין מחלוקת מהותית בין הצדדים, הגם שהנתבעת טענה (בשפה רפה) כי
8 התובעת לא הוכיחה את זכותה בהדמיות.
9 .46 מטעם התובעת העיד העד מר שמואלי, אשר שב וציין כי עסקינן ביצירה של התובעת, ואף
10 פירט בצורה רחבה את האופן שבו התובעת פועלת לשם יצירת ההדמיות. הדבר כולל בין
11 היתר הגעה למקום, צילום, מדידה, שימוש בתכניות בניין וארכיטקטורה של אולם
12 האירועים, ולבסוף יצירת הדמיה בסטודיו. דוגמאות ליצירות (הדפסה של ההדמיה) צורפו
13 הן לכתב התביעה והן למוצגי התובעת.
14 .47 אומנם התובעת לא צירפה את קוד המקור או את ההדמיות כפי שהן התקבלו במקור, אולם
15 אין בכך לשנות את העובדה שהתובעת היא הבעלים של ההדמיות והנתבעת לא הציגה כל
16 ראייה לסתור את טענת התובעת בעניין זה.
17 .48 התובעת אף צרפה לראיותיה הסכם בינה ובין סטודיו הממוקם בבולגריה, לפיו זכויות
18 היוצרים בהדמיות שייכים לה. עסקינן בהסכם מיום 26.5.2021 בין התובעת ובין Anumis
19 Studio EOOD שמקום מושבו בבירת בולגריה, סופיה. בהסכם זה צוין, בין היתר, כי
20 היצירות שיוצרו, הן לפני חתימת ההסכם והן לאחר מכן, נוצרו עבור התובעת, וכי לסטודיו
21 אין כל טענות בעלות על יצירות אלו, וכי בכל מקרה אם יש להן זכויות בהדמיות הרי
22 שהבעלות בהן מועברת ללא תנאי לתובעת. מכאן שהתובעת עמדה בנטל המוטל עליה
23 להוכיח כי היא בעלת הזכויות בהדמיות.
24 .49 לא רק שהנתבעת לא הציגה כל ראייה לסתור, ולא רק שמצאתי את עדותו של מר שמואלי
25 לעניין זה מהימנה, אלא שדומה כי הנתבעת אף לא הכחישה את זכות התובעת בהדמיות –
26 לא בכתב ההגנה שהגישה בתיק ולא במכתב מיום 12.8.21 (נספח 3 לכתב ההגנה, למעט
27 "הערת אגב" בסעיף 10 למכתב) בו אף הסכימה לפנות ללקוחותיה בדרישה להסיר את
28 ההדמיות שלטענתה הם העלו למערכות הנתבעת, ואף ביקשה פירוט של שמות כל הלקוחות
29 המפריים את זכות התובעת על מנת לפנות אליהם (סעיף 9 למכתב). אוסיף, כי פניה שכזו
30 ללקוחות מבלי לבחון קודם את קיומה של זכות התובעת מעלה תמיהות. העובדה
31 שהנתבעת שלחה הודעות ללקוחותיה ודרשה מהם להסיר את ההדמיות, ככל שאין להם

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 זכויות יוצרים בהן ואף בחרה בהגנתה לטעון שפעלה על פי "נוהל הודעה והסרה" מעידה
2 אף היא על כך שהנתבעת אינה כופרת בבעלות התובעת על הזכויות בהדמיות אלו.
3 50. הלכה למעשה, במהלך ניהול ההליך, עיקר טענת הנתבעת הייתה כי הלקוחות הם שעשו
4 שימוש בהדמיות התובעת ללא ידיעתה ומבלי שהיא אחראית לכך. הנתבעת לא פירטה
5 טענות נגד קיום זכות התובעת בהדמיות ובדבר היותן יצירה מוגנת על פי דין.
6 51. משכך, יש לקבוע, כי הוכח שזכויות הקניין הרוחני ביצירות מושא הדיון – הן בבעלות
7 התובעת.

8 ההפרה/העתקה

- 9 52. לתובעת שתי טענות עיקריות במישור זה: כי הנתבעת סייעה, באופן אקטיבי ועצמאי,
10 בהעתקת הקבצים המקוריים למערכותיה, וכי היא לא בחנה ופיקחה על הכנסת הקבצים
11 שנעשו, אם נעשו, על ידי לקוחותיה.
12 53. לעניין זה אציין, כי דומה שאין מחלוקת כי לפחות חלקים מתוך הדמיות התובעת מצויים
13 במערכות הנתבעת. הנתבעת טענה כי העברת הקבצים נעשתה על ידי לקוחותיה ללא
14 ידיעתה. אולם, הנתבעת לא הביאה כל ראיה שיש בה לתמוך בטענתה כי לקוחותיה הם
15 שהעבירו את הקבצים, לא זימנה אף לקוח שיעיד על כך (גם לא לקוח שהסיר את התוכנה
16 לאור פנייתה) ולא צירפה כל ראיה שיש בה לתמוך בטענתה כי לקוחותיה הם שביצעו את
17 ההעתקה וכי היא לא ידעה על כך ולא יכלה לדעת על כך. אוסיף לעניין זה, כי הנתבעת נתנה
18 שירותים על גבי הדמיות אלו ועל בסיסן. מכאן, שהנתבעת הייתה מודעת להן גם אם אין
19 בכך (כשלעצמו) להוכיח שהנתבעת ידעה כי הן הועתקו.
20 54. מנגד, הראיות שהציגה התובעת מלמדת כי הנתבעת לא רק שהייתה מודעת להעתקות, ולא
21 רק שסייעה לבצען, אלא שהיא עצמה, באמצעות עובדיה או נציגיה, ביצעה את ההעתקה.
22 אבאר:
23 55. להוכחת טענותיה, צירפה התובעת שיחה (ותמלול), שנערכה בין עובדת התובעת בשם רעות
24 (שאינה עובדת עוד אצל התובעת), מנהל התובעת, מר שמואלי, ונציג הנתבעת בשם ארז.
25 בטרם אביא את הציטטות הרלוונטיות מהשיחה, אציין שתי נקודות ביחס למשקלן של
26 עדויות אלה.
27 56. האחת, מר שמואלי העיד, כי הוא השתתף בשיחה, ואף שהוא אינו דובר בה (רק רעות
28 מדברת), הוא נכח בה, היה שותף לה, ואף הדריך את רעות אילו שאלות לשאול את ארז.
29 בהינתן האמור, יש מקום לראות במר שמואלי כמשתתף בשיחה ועל כן אין המדובר בעדות
30 שמיעה (לעניין תוכן השיחה) הגם שהנתבעת אף לא כפרה בנכונות ההקלטה.
31 57. השנייה, נוגעת לזהותו של ארז. עד הנתבעת, מר יוגב, העיד כי ארז הוא איש מכירות
32 בחברה, והוא מועסק בחברה כ-"פרילנסר". מר יוגב אישר מפורשות, כי התנהלות ארז

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בהקשר זה היא כנציג הנתבעת. לשאלה בדבר הצעות ארז, כפי שהן באות לידי ביטוי בשיחה
2 המוקלטת: "כשארז מציע את ההצעות האלה ללקוחות הוא מציע בשם החברה?" השיב
3 בחיוב: "כן".
- 4 .58 בהינתן פרטים אלה, והעובדה שארז פועל בשם הנתבעת, היה מצופה שהנתבעת תזמן
5 לעדות את ארז. חרף זאת, הדבר לא נעשה. במקום זאת, בחרה הנתבעת להעיד את מר יוגב,
6 אשר ניסה לתת פרשנות לדברים שנאמרו על ידי ארז בשיחה. אין לתת לפרשנות זו, או
7 לעדות בה היא מגולמת, משקל רב – אם בכלל. בנוסף, אי הבאתו של ארז לעדות, פועלת
8 לרעת הנתבעת ומקימה חזקה שעדותו לא הייתה תומכת בטענותיה.
- 9 .59 ועתה לשיחה בה עסקינן. מדובר בשיחה שנערכה בין עובדת התובעת ובין ארז, בה ניסתה
10 העובדת (רעות) לקבל הצעה למעבר של חברה ממוצאת (אולם שמחות) אותה "ייצגה"
11 לקבלת שירותים של הנתבעת במקום של התובעת:
12
13 ..."
14 ארז: ברמה של CRM, עם מפות, חשבוניות, קבלות כל מה ש... [כך במקור
15 – א"ה]
16 רעות: כן, כן, כן. שירות מלא.
17 ארז: טוב, אז יש לנו את המערכת מייספס שהיא בעצם המתחרה של
18 אייפלאן שהיא נמצאת באיזה 60 אולמות בארץ היום, ונותנת את כל
19 הכלים האפשריים.
20 רעות: בא אני אשאל אותך מה שמעניין אותי, הסקיצות.
21 ארז: כמה זה עולה [?]
22 רעות: לא, כמה זה עולה זה לא מעניין אותי, אני לא בעלת האולם עדיין.
23 ארז: סקיצות יש, כמובן, ב-me-invite.
24 רעות: ואיך הממשק עובד? כאילו אותו עיקרון, אותו הדבר?
25 ארז: אותו, יש צד לקוח, צד אולם. באולם מעלים את הסקיצה, באיזה
26 שולחנות, המיקום שצריך [...]
27 רעות: או קיי, החוזה שלהם נגמר ממש בסוף החודש הזה. מה, מה, איך אני
28 יכולה לקדם את זה איתך? מה אני צריכה להעביר? מה, מה, איך מה
29 להעביר לך, מה לקחת, מה לשלוח?
30 ארז: תראי, השאלה מה הם רוצים. כי אם הם רוצים, אם את מדברת רק
31 על הסקיצות, אז אי אפשר לעבוד עם האיפלאן ו-me-invite
32 במקביל. זה לא עובד. זה צריך להיות או ivite me באולם הזה או ...
33 [כך במקור – א"ה]

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 רעות: או קיי, נניח שהתנתקתי מהאייפלאן כי נגמר לי החוזה איתם גם ככה
2 בסוף החודש?
3 ארז: אם התנתקת מהאייפלאן אז יש לנו חוזה שלנו שצריך לחתום עליו,
4 חוזה שנתי. הוא הרבה יותר זול מהאייפלאן ואנחנו בעצם עושים את
5 העברת הנתונים של כל מה שיש באייפלאן לתוך המערכת החדשה.
6 רעות: רגע, אתם גם באים כאילו למדוד עכשיו סקיצה וזה, אתה עושה לי
7 את הכל בעצם מההתחלה? לא?
8 ארז: לא, אני שולף את זה מהאייפלאן.
9 ...
10 רעות: הסקיצות נשארות לי לבד אותו דבר כמו שיש לי באייפלאן, כאילו אני
11 לא צריכה להתענטז עם זה עכשיו, אותו דבר, אותה שיטה.
12 ארז: כן, אותה שיטה.
13 ...
14 רעות: אז אני אשלח לך לוטסאפ את החוזה שלנו
15 "...
16 60. ואכן, בהמשך, באמצעות תכנת המסרים המידית ווטסאפ, שלח ארז לרעות הודעה עם
17 הסכם שירות תכנת Myspace וציין בהודעת טקסט נוספת: "אם הם [בעלי האולם, אותם
18 מייצגת, לכאורה, רעות – א"ה] רציניים חייבים לקדם את זה מידית כי אנחנו צריכים את
19 הiplann פתוח לכמה ימים להעברת הנתונים".
20 61. ראיות אלו מדברות בעד עצמן. עולה מהן מפורשות, כי אולם שבוחר להצטרף לשירות של
21 הנתבעת, כאשר במועד המעבר הוא לקוח של התובעת שיש לו הדמיה, יקבל שרות במסגרתו
22 כל הנתונים שלו – ובכלל זה ההדמיה – יועברו על ידי הנתבעת משרתי התובעת לשרתי
23 הנתבעת. לקוח הקצה, האולם, לא נדרש לעשות דבר. זאת ועוד, לשם ביצוע העברה זו
24 נדרש, ועל כך נאמר מפורשות בהודעת הטקסט, שיוותר החיבור – ולו לכמה ימים – של
25 האולם לתוכנת התובעת, שכן רק באופן זה ניתן להעביר את הנתונים.
26 מכאן, שהנתבעת, באמצעות עובדיה או סוכניה, העתיקה באופן ישיר את הדמיות התובעת
27 למערכת שלה. לפיכך, שעה שעסקינן בהעתקה ישירה ולמצער בסיוע להעתקה, אין מקום
28 להידרש לטענה כי הנתבעת "רק" אינה מפקחת על מערכותיה.
29 62. כפי שציינתי, עדותו של מר יוגב מטעם הנתבעת, אינה יכולה לתרום מאומה לפרשנות שיחה
30 זו. אף שבעדותו ניסה להעניק פרשנות ממתנת לדברים המובאים מעלה, הדבר לא עלה
31 בידו, וודאי כאשר הדברים שצוטטו כה ברורים. זאת ועוד, בעדותו מאשר מר יוגב, כי כאשר
32 מועלות ההדמיות באופן המתואר בשיחה, הנתבעת לא בודקת בזמן אמת האם לבעל
33 האולם זכויות יוצרים ביצירה אותה "מורידים" משרת התובעת ו"מעלים" לשרת הנתבעת.
34 כך גם עולה מהשיחה של ארז עם רעות, כאשר לא רק שהוא אינו מתעניין בשאלת הבעלות

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 על ההדמיות, אלא שהוא מודע לכך שעסקינן בהדמיות של התובעת ויוצא מנקודת הנחה
2 שאין כל קושי בהעברת ההדמיות. הוא אף ציין, כי ככל שהמינוי לשירותי התובעת ייפסק
3 לפני העברתן של ההדמיות (ובכך תחסם גישת האולם להדמיות), הדבר ישבש את ההעברה,
4 או יהפוך אותה לבלתי אפשרית, מבלי שהתייחס לאפשרות שההדמיות שייכות לתובעת.
5 63. לאור עדות מר שמואלי, לאור שיחת הטלפון שהובאה בהרחבה לעיל, לאור הודעת הטקסט
6 שצוטטה לעיל, ובשים לב לכך שהנתבעת לא זימנה לעדות מי מלקוחותיה ולא הציגה כל
7 ראייה אחרת לכך שהם העתיקו את ההדמיות (הגם שהיה בידה לעשות כן מתוך מערכותיה)
8 ולכך שהנתבעת בחרה אף שלא להביא לעדות מטעמה את ארז, על מנת שזה יסביר – באופן
9 אחר – את אשר בא לידי ביטוי בשיחה, יש לקבל את טענת התובעת בדבר השיטה בה נקטה
10 הנתבעת ביחס ללקוחות שבחרו לעבור משורתי התובעת לשירותיה, תוך העתקת הדמיית
11 האולם שנעשתה על ידי התובעת (באמצעות עובדיה או נציגיה) לשרתי הנתבעת, ושימוש
12 בה אגב קבלת שירותים משלימים מטעם הנתבעת ובאתר הנתבעת.
13 64. לנתבעת טענה נוספת בהקשר זה. לטענתה, המערכת בה מנוהלות ההדמיות – ניתנת
14 ללקוחות הנתבעת ללא תשלום ועל כן אין לה צורך בה. כך, לטענת הנתבעת, בעוד אולמות
15 השמחה נדרשים לשלם עבור מערכת ה-CRM, הם אינם נדרשים לשלם עבור המערכת
16 המנהלת את ההדמיות.
17 65. אין לקבל טענה זו ממספר טעמים. ראשית – גם אם לא הייתה הנתבעת מפיקה רווח
18 מהעתקת ההדמיות, לא היה בכך להתיר לה להעתיק את ההדמיות או כדי לשלול את הפרת
19 זכות התובעת; שנית – לא מצאתי לקבל, עובדתית, טענה זו, שכן גם אם הנתבעת אינה
20 גובה תשלום עבור ההדמיות באופן ישיר, הרי שהיא מרוויחה מכך, גם בפן הכלכלי, באופן
21 עקיף.
22 66. כפי שפורט, שירות הנתבעת מסופק בשני משורים. האחד, מערכת ה-CRM, עליו אין חולק
23 שעל הלקוחות לשלם לנתבעת. השני, מערכת הפקתי, שביחס עליה טוענת הנתבעת שלא
24 נדרש כל תשלום, ואף אין חובה להשתמש בה.
25 67. מר יוגב העיד, כי מערכות הנתבעת במכוון נבנו בצורה נפרדת, תוך הגדרת שם משתמש
26 וסיסמאות לכל חלק בשירות, משום שחלק גדול מהאירועים כלל לא נדרשים לשירותים
27 כגון הושבה, ומסתפקים בשימוש ב-CRM בלבד. עוד העיד מר יוגב, כי בניגוד לעבר, בה
28 הייתה קיימת מערכת ההדמיות בלבד, מערכת ה-CRM קיימת רק ב-4-3 שנים
29 האחרונות. צירוף מערכת ה-CRM לאפשרויות המסופקות ללקוחות הנתבעת לא שינה
30 את היותה של מערכת ההדמיות זמינה לשימוש ללא תשלום.
31 68. חרף כל זאת, אישר מר יוגב בחקירתו הנגדית, כי לקוחות מסוימים משתמשים בשתי
32 המערכות ובשני השירותים, אף שיש כאלה שמשתמשים אך ורק במערכת ה-CRM.
33 בעדותו ציין מר יוגב, כי הגם שהאולם לא משלם עבור מערכת ההדמיות, הנתבעת מציעה
34 שירות – בתשלום – ללקוחות הקצה מהסוג השני: בעלי השמחה. לאלה, מציעה הנתבעת

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 מוצרים נוספים בדמות אישורי הגעה, תשלום עבור מתנה בכרטיס אשראי. מכאן, שגם אם
2 אולם השמחות לא נדרש לשלם עבור המערכת, בעלי השמחה – כן. כל זאת, בין אם אולם
3 השמחות בוחר בסידורי ההושבה, ובין אם ההושבה חופשית. אין לכך קשר, הוסיף מר יוגב,
4 להדמיה (שכן אפשר, כאמור, לעשות סידור הושבה על גבי "דף לבן").
- 5 מדברים אלה עולה האינטרס של הנתבעת, גם אם הוא לא קיים בכל לקוח ולקוח (אולם
6 או בעלי השמחה). כך, בעוד שחלק מהאולמות מעוניינים בהדמיה ואפשרות סידורי הושבה
7 על גביה, חלקם לא מעוניינים בכך. לכל הפחות אלה שמעוניינים בהדמיה, וודאי מעוניינים
8 או מעדיפים, שההדמיה עמה הם עובדים תמשיך לשמש אותם גם בעת קבלת שירות
9 הנתבעת. לא רק שמדובר על מעבר "חלק" (כפי שאומר ארז בשיחה), אלא הדבר גם חוסך
10 טרחה וזמן. כל זאת, בין אם ההדמיה המסופקת עצמאית על ידי הנתבעת – מסופקת
11 בתשלום, או תמורת תשלום המופחת משמעותית מהעלות הנדרשת על ידי התובעת.
- 12 בנוסף, אין כל מחלוקת כי השירות הנוסף שמספקת הנתבעת ללקוחות הקצה שהם בעלי
13 האולם – עם ההדמיה וללא ההדמיה – כרוך בתשלום, וודאי שלא ניתן להגדיר את מערכת
14 ההדמיות כשירות ללא כל תשלום לכל לקוחות הקצה.
- 15 בהינתן טעמים אלה, בהינתן העובדה כי לכל הפחות חלק מהלקוחות מבקשים לקבל שירות
16 מהנתבעת בשני המישורים (מערכת CRM כמו גם מערכת ההדמיות והשירותים המוספים
17 שם), וודאי שעבור חלקם הצטרפות לשירותי הנתבעת מבטיחה שימוש בשתי המערכות.
18 משכך, אין נפקא מינה האם נגבה תשלום נפרד עבור מערכת ה-CRM, ולא נגבה תשלום
19 נפרד עבור מערכת ההדמיות והשירותים הנוספים עבור אולם השמחות, או אם נגבה
20 תשלום אחד עבור שני השירותים מבלי לעשות אבחנה "פנימית".
- 21 וחשוב מכך. אני מקבל את טענת התובעת, כי אין לבחון האם כל שירות ושירות כרוך
22 בתשלום מצד הלקוחות, שכן מכלול השירותים גורם לכך שלקוחות יבחרו להתקשר עם
23 הנתבעת ובתוך מכלול זה מצוי גם שירות ההדמיות. משיש בכך להוביל לכך שלקוחות
24 יחפצו להתקשר עם הנתבעת תמורת תשלום (גם אם לא תשלום ישיר עבור ההדמיות), הרי
25 שההדמיות מצמיחות לנתבעת רווח – ולו באופן עקיף.
- 26 עסקינן במכלול השירותים המסופקים על ידי הנתבעת, וההדמיות אף מהוות תמריץ
27 למעבר לקוחות לקבלת השירות מהנתבעת, לפחות ביחס לחלק מהלקוחות. זאת, כאמור,
28 גם אם לא כל הלקוחות עושים שימוש במערכת ההדמיות על השירותים הנלווים לה.
- 29 אם כן, ההפרה של הנתבעת את זכויות התובעת לא קשורה, וודאי באופן הכרחי, ל-
30 "שימוש" בקבצי התובעת. ההפרה היא בניגוד לסעיף 47(א) לחוק זכות יוצרים, וסעיף 11
31 לחוק זה. כאמור, מצאתי שעסקינן בהפרה ישירה המבוצעת כ"שיטה" על ידי עובדי
32 הנתבעת או נציגיה. לכך אוסיף, כי עצם העובדה שהנתבעת סייעה ללקוחותיה העוברים
33 לקבל ממנה שירות, בהעסקת ההדמיות, משרתת את התובעת ומהווה הפרה הנגרמת על
34 ידי הנתבעת (בגדר משדל או מסייע לפי סעיפים 52 לחוק זכות יוצרים וסעיף 12 לפקודת

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הנזיקין [נוסח חדש]]. לעניין זה, אין נפקא מינה אם הנתבעת "עושה שימוש" ביצירה או
 2 רק גורמת להעתקה על מנת שלקוחותיה יעשו בה שימוש (סעיפים 11 ו-12 לחוק).
 3 בשלב זה יש לבחון את היקף ההפרה. בכתב התביעה נטען, כי לפי מיטב ידיעת התובעת,
 4 התברר כי ביחס לכ-28 אולמות אירועים, עושה הנתבעת שימוש בהדמיות שנוצרו על ידי
 5 התובעת, ובסך הכול נמצאו 58 הדמיות המפרות את זכות הקניין הרוחני של הנתבעת.
 6 לכתב התביעה צורפה רשימה של 28 "מתחמי אירועים" כולל המען שלהם, מספר היצירות
 7 המפרות ביחס לכל אולם, והמועד "בו החל שימוש בהדמיה ע"י הנתבעת". לרשימה זו
 8 צורפו צילומי מסך.
- 9 הנתבעת מצידה ציינה ביחס לטיעון זה (סעיף 23 לכתב התביעה; סעיף 42 לכתב ההגנה, על
 10 פסקאותיו), כי היא לא ביצעה שימוש בהדמיות, וכי סוגיה זו הוסדרה מול לקוחותיה
 11 באמצעות הסכם ותקנון השימוש "במערכת החינמית" (מערכת ה-Invite me). זאת ועוד,
 12 נטען, הלקוחות יכולים – והם אכן בוחרים לעשות כן – לעלות מספר בלתי מוגבל של
 13 קבצים, להסירם, לעורכם ולהחליפם. אין לנתבעת, שליטה על קבצים אלה.
- 14 בנוסף, בכתב תשובתה, טענה התובעת, כי הנתבעת אינה מפר תמים, והיא אף ממשיכה
 15 להפר את זכויות התובעת ביצירותיה, בין היתר, באמצעות יצירת יצירות נגזרות. נטען,
 16 שהנתבעת "בשינויים קלים בלבד" עושה וממשיכה לעשות שימוש ביצירותיה. לטיעון זה
 17 צורפו בכתב התשובה שלוש דוגמאות, תוך שהוצגה יצירה של התובעת באולם פלוני, ולידה
 18 היצירה הנגזרת שנטען שיצרה הנתבעת לאחר הגשת התביעה.
- 19 עיון בדוגמאות שהובאו בכתב התשובה – ודי בעיון בהן – מלמד, כי לכאורה עסקינן
 20 בשינויים מינוריים בלבד וכי מדובר ביצירה נגזרת ("... יצירה מקורית המבוססת באופן
 21 מהותי על יצירה אחרת...". סעיף 16 לחוק זכות יוצרים). כך, לשם ההדגמה, בעמוד 16
 22 לכתב התשובה ההבדל בין שתי ההדמיות הוא בצבע הריצוף ושתי מכוניות החונות ליד
 23 המתחם (מתוך 6 מכוניות, מתוכן 4 נותרו עם אותם צבעים ממש).
- 24 ביחס לאמור ציין מר יוגב, כי קשה לייצור תוצר שיהיה שונה מהותית מהיצירה של
 25 התובעת, בהינתן תמונות של האולם, סקיצות וכיוצא בזה נתונים אובייקטיביים. אין,
 26 כאמור, מקום לקבל עדות מר יוגב בעניין זה. גם אם יוצאים מתוך נקודת הנחה, כי תכניות
 27 בינוי, תכניות אדריכליות, צילומים וכיוצא בזה נתונים הנדלים על ידי מעצבים, צלמים
 28 ויוצרים גרפיים – הם נתונים קבועים, קשה לקבל את הטענה והעדויות של מר יוגב. מבט על
 29 הדוגמאות של היצירות הנגזרות שבכתב תשובת התובעת מלמד, כי ההעתקה מדויקת
 30 מאוד (גם אם לא "אחד לאחד"). כך, למשל, מיקום הרכבים אף לא שונה. וודאי שקשה
 31 לקבל את הטענה, כי במועד ביקור הצלמים (פעם אחת של התובעת, ופעם אחרת של
 32 הנתבעת) – מיקום הרכבים היה זהה (הדבר נכון גם לגבי מיקום העצים וגודלם ביחס
 33 לפריטים אחרים בהדמיה).

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת אף לא צירפה כל ראייה לכך שההדמיות המצויות במערכותיה נעשו על ידי גורם
2 אחר ואף לא צירפה משרתיה ומערכותיה ראייה לדרך בה הגיעו הדמיות אלו למערכותיה.
3 גם בכך יש כדי לשמש לחובתה.
- 4 .79 לכתב הגנתה צרפה הנתבעת 17 הודעות דוא"ל ששלחה אל לקוחותיה "בנוהל הודע והסרה"
5 (הודעות מיום 16.8.2021). במכתבים אלה (תחת הכותרת "הודעת עדכון – שימוש בהדמיה
6 במערכת אינווייט מיי") ציינה הנתבעת, כי התקבלה אצל הנתבעת פניית התובעת, ולמען
7 הזהירות התבקשו הלקוחות להסיר את ההדמיה באופן מידי, שכן אחרת הנתבעת תעשה
8 כן בעצמה. ללקוחות הוצעו פתרונות חילופיים. לשלוש מההודעות צורפו תשובות של
9 הלקוחות מהן עולה כי הנתבעת התבקשה להכין סקיצה משלה (במקום זו שהייתה בשימוש
10 עד אז, כך נדמה).
- 11 .80 בעדותו הסביר מר יוגב, כי הוא פנה לכל לקוח של הנתבעת "הנמצא אצלי במערכת",
12 ושהנתבעת לא הכינה עבורו הדמיה בעצמה (בתשלום) ושהוא לא משתמש בדף לבן. על פי
13 עדות מר יוגב, הפנייה נעשתה גם ללקוחות שייכתן שההדמיות בהן נעשה שימוש – נוצר על
14 ידי חברות אחרות, שאינן התובעת. מר יוגב הדגיש, כי הפנייה באופן זה נעשתה משום
15 שהנתבעת לא ידעה האם ההדמיה מוגנת תחת זכויות יוצרים של התובעת או של אישיות
16 אחרת. עם זאת, מר יוגב לא הבהיר מדוע (אם כן) כתבה הנתבעת ללקוחותיה שהיא תסיר
17 את ההדמיות בעצמה.
- 18 .81 על פי עדותו של מר יוגב, היו לקוחות ("סביבות 10 משהו כזה"), שלאחר קבלת פניית
19 הנתבעת, טענו כי שילמו לתובעת כסף רב עבור ההדמיות והן בבעלותן. דרישת הנתבעת
20 לקבלת מסמך שיעיד על טענה זו – לא נענתה. אציין, כי טענה זו כשלעצמה יש בה להוות
21 הודאה בכך שההדמיות שהיו מצויות במערכות התובעת מצאו את מקומן למערכות
22 הנתבעת ויש בכך להוות הוכחה נוספת לביצוע ההעתקה. מנגד (כאמור) לא הובאה כל ראייה
23 מצד הנתבעת לכך שללקוחות אלו זכויות כלשהן בהדמיות או כי הם אלו שביצעו את
24 ההעתקה. גם כאן הנתבעת בחרה שלא לזמן מי מלקוחותיה על מנת למסור עדות וממילא
25 יש בכך להקים חזקה כי עדותם לא הייתה תומכת בטענותיה.
- 26 .82 לשאלה נוספת, השיב מר יוגב – כי בסופו של דבר, ולאחר דין ודברים – בין 6 עד 10 לקוחות
27 השתמשו בדף לבן (או אפור) ו-15 לקוחות "לקחו הדמיה אחרת". לפיכך, גם לשיטת מר
28 יוגב היו בין 21 ל-25 לקוחות שהדמיית התובעת הוסרה להם מאפשרות השימוש, תוך שבין
29 6 עד 10 לקוחות בחרו בדף לבן, ועוד 15 ביקשו הדמיה אחרת. העדות של מר יוגב בעניין
30 זה, כמכלול, לצד "המספרים" עליהם העיד מר יוגב, תומכת אם כן בטענת התובעת כי כ-
31 28 לקוחות של הנתבעת עשו שימוש בהדמיות של התובעת. זאת, גם אם אתעלם מצילומי
32 המסך שצירפה הנתבעת לתמיכה בטענותיה ושנטען כי אלו לא גולו בשלב גילוי המסמכים
33 (הגם שאלו לא נסותרו).

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 מכאן, שיש לקבוע, שכ-28 לקוחות של הנתבעת עשו שימוש בהדמיות של התובעת, והפרו
2 את זכות הקניין הרוחני של התובעת. בנוסף, כפי שצוין, נטען כי נעשה שימוש נגזר ב-3
3 מקרים (דוגמאות אחרות לא צורפו) נוספים לאחר הגשת התובענה, הגם שאלו לא כלולים
4 בכתב התביעה (ועל כן איני נדרש להרחיב בעניינן או לפסוק פיצוי בגינן).
- 5 האם כל אותם 28 לקוחות עשו את השימוש בעידוד הנתבעת? האם, "שיטת הגיוס"
6 הנלמדת משיחת ארז עם עובדת התובעת, הביאה להעתקת היצירה המוגנת של התובעת
7 בכל אותם מקרים?
- 8 על כך לא ניתן לקבוע ממצא עובדתי חד משמעי וקיים קושי מובנה בהוכחת טענה זו. אולם,
9 משיחת הטלפון והודעת הווטסאפ עולה, כי לא היה מדובר במקרה חד פעמי, אלא בשיטה
10 וכי ארז הוא שהציע להעתיק את ההדמיה ואף הבהיר (דומה כי מתוך ניסיון) שנדרש
11 מהלקוח שלא להתנתק מהמערכת במשך שלושה ימים. ההנחיה שלא להתנתק מהאתר
12 במשך שלושה ימים מלמדת אף היא על "שיטה". ארז, כאמור, לא זומן לעדות, והנתבעת
13 לא שללה באמצעותו את הטענה כי עסקינן ב-"שיטת גיוס". תוכן השיחה מעיד על כך, ואף
14 ההודעה נשלחה בהמשך באמצעות הווטסאפ מעידה על כך. גם העובדה שהנתבעת לא
15 הציגה מתוך מערכותיה את מקור הגעת ההדמיות למערכותיה תומכת בכך. אומנם, גם
16 התובעת לא הביאה אף אחד מהלקוחות לעדות, אך היה על הנתבעת להוכיח את טענתה.
17 עד התובעת, מר שמואלי, הסביר כי לא רצה לערב בצורה משמעותית את הלקוחות בסכסוך
18 זה, מטעמים מסחריים ואף הנתבעת טענה לכך, הגם שאין מחלוקת כי היא שלחה לאותם
19 לקוחות מכתב בו דרשה מהם להסיר את ההדמיות המפרות.
- 20 במצב דברים זה, גם אם קיים חסך ראיתי, הרי שהדבר פועל לרעת הנתבעת, שבנסיבות
21 העניין ומשמצאתי כי הייתה שותפה להעתקת ההדמיות וכי הובאה ולו ראשית ראייה
22 למספר הפרות ולקיומה של "שיטה", היה עליה להוכיח שעסקינן במספר הפרות נמוך
23 יותר ולהעדר "שיטה". כאמור – הדמיות אלו של התובעת מצויות במערכת הנתבעת
24 והנתבעת לא השכילה להביא ראיות על מנת להוכיח שהן מצויות שם כדין או כי היא לא
25 הייתה שותפה לביצוע הפרות אלו.
- 26 המסד הראיתי המצוי בתיק אינו מטיב עם הנתבעת. השתכנעתי, כי השיחה של ארז
27 מלמדת על שיטת עבודה, שמטרתה לגייס לקוחות באמצעות הקלה על המעבר מהתובעת
28 לנתבעת. גם אם אין בכך ללמד, באופן הכרחי, כי הדבר נעשה ביחס לכל אחד מ-28
29 הלקוחות, היה על הנתבעת להפריך טענה זו.
- 30 מכל מקום, בבואי לפסוק את הפיצוי הכולל התחשבתי באמור ובכך שהנתבעת נתנה ידה
31 לשימוש מפר ביצירת התובעת בעשרות אחדות של המקרים.
- 32 הנתבעת טענה בסיכומיה, כי עסקינן בהפרה אחת שכן מדובר ב-"במסכת אחת של מעשים"
33 (סעיף 56(ג) לחוק זכות יוצרים), אשר אינה מזכה את התובעת בפיצוי בגין כל אחת ואחת
34 מההפרות. לא מצאתי לקבל טענה זו. אין מדובר בהפרה אחת. עסקינן במספר הדמיות

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

1 ובמספר הפרות שבוצעו עבור לקוחות שונים ואירועים שונים. הדמיות אלו אף אינן מהוות
 2 יצירה אחת, כי אם מספר יצירות ולעתים, כך נטען, הועתקו אף מספר הדמיות של אותו
 3 אולם; ההפרות אף לא נעשו במועד אחד, ולא בהכרח במועד סמוך, שהרי אין טענה
 4 שלקוחות התובעת עברו "בבת אחת" לנתבעת (לשיקולים ביחס להיותו של מעשה או סדרת
 5 מעשים הפרת אחת או מספר הפרות ראו טוני גרינמן **זכויות יוצרים** 964-966 (מהדורה
 6 שלישית, כרך ב 2023)).

7 הנתבעת אינה חוסה תחת ההגנות שבחוק

- 8 89. בפי הנתבעת שתי טענות הגנה עיקריות, חרף ההפרה. האחת, כי היא פעלה על פי מנגנון
 9 "הודעה והסרה". והשנייה, כי היא מפר תמים.
- 10 90. אשר **לטענה הראשונה** – אין לקבלה. ניכר, כי המכתבים ששיגרה הנתבעת ללקוחותיה
 11 אינם משקפים את תכליות המנגנון. מנגנון פסיקתי זה נועד להעניק בידי פלטפורמה, למשל
 12 רשת חברתית, את האפשרות להודיע למפרסם (למשל, כותב "פוסט") על הסרת התוכן
 13 המפורסם בשל הפרת הדין, כשאותה פלטפורמה לא הייתה שותפה ל"העלאת" התוכן ולא
 14 הרוויחה מכך. זה אינו המקרה שלפניי.
- 15 91. בפסיקה אוזכרו תנאים להחלת מנגנון זה, והחלת הגנה על בעל אתר שמסגרתו פורסם –
 16 על ידי אדם אחר – תוכן מפר או פוגעני. כך, למשל, צוין כי נדרשת העדר ידיעה בפועל והעדר
 17 "נסיבות ההופכות את ההפרה לברורה"; העדר טובת הנאה ישירה מההפרה; ופעילות בעל
 18 האתר באופן מידי להסרת התוכן המפר (ת"א (מחוזי מרכז) 567-08-09 **א.ל.י.ס אגודה**
 19 **להגנת יצירות סינמטוגרפיות (1993) בע"מ נ' רוטר.נט בע"מ** (8.8.2011)).
- 20 92. במקרה שלפני נקבע, כאמור, כי הנתבעת פעלה באופן אקטיבי, מטעמים עסקיים עצמאיים,
 21 לשם העברת לקוחות של התובעת, עם ההדמיות שאינן שייכות ללקוחות אלו, לנתבעת.
 22 משכך, מנגנון ההודעה וההסרה אינו רלוונטי כלל לנתבעת, בין אם לנתבעת שליטה
 23 אפקטיבית או אחרת במתרחש בשרתייה, ובין אם לאו. לא רק שהנתבעת נהנית מההפרה –
 24 גם אם באופן עקיף – אלא שהיא גם שיתפה פעולה עם ביצועה של ההפרה ואף ביצעה את
 25 ההעתקה בעצמה. על כן, טענה זו נדחית.
- 26 93. אשר לטענת **השנייה**, טענת המפר התמים, בהתאם לסעיף 58 לחוק זכות יוצרים –
 27 הנתבעת, כזכור טענה, בין היתר, כי ללא סימן מזהה על היצירה, היא לא ידעה ולא היה
 28 עליה לדעת, שמדובר ביצירה מוגנת של התובעת.
- 29 94. בפסיקה נקבע, כי הנטל להוכחת טענה זו רובץ על כתבי המפר – היא הנתבעת (15/1248
 30 ע"א **Fisher Price Inc 1248-15 נ' דוורון - יבוא ויצוא בע"מ** (31.8.2017)), וכי לא בנקל
 31 תתקבל טענה זו. המבחן בו עסקינן בסעיף זה הוא מבחן אובייקטיבי, ועל הנתבעת היה
 32 להוכיח, כי לא ידעה וכי לא היה עליה לדעת כי ההדמיות הן זכות מוגנת של התובעת.

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בעניין זה נקבע עוד, כי די בעצימת עיניים על מנת לשלול את הגנת המפר התמים (ת"א
2 (מחוזי י-ם) 6157-04 דבש נ' אדלר חומסקי & ורשבסקי (7.11.2006)).
- 3 95. מהשיחה של ארז עולה, כי הנתבעת הייתה מודעת היטב, כי מדובר על יצירה של התובעת.
4 הנתבעת – לכל הפחות – עצמה עיניה והתעלמה מהאפשרות הסבירה בהחלט שהיצירה
5 אינה שייכת לאולמות האירוח. בכך תומכת העובדה, כי יצירת ההדמיה עולה כסף, ואין זה
6 משנה למי הוא משולם, וכי גם הנתבעת גובה מלקוחותיה כספים עבור יצירת הדמיות
7 ואינה טוענת שההדמיות שייכות ללקוחותיה. על פי עדות מר יוגב, הנתבעת מספקת מספר
8 אפשרויות ליצירת הדמיה – באיכות וטיב משתנים – וגם לשיטתה שירות זה כשההדמיה
9 מיוצרת על ידי הנתבעת "אינו חינם". אין מקום להניח, אפוא, כי יצירה דומה של התובעת
10 ניתנת בחינם, או שהיא שייכת ללקוחות הקצה ולא ליוצר שלה – התובעת.
- 11 96. בעניין זה אציין ואוסיף, כי אי-הבאת בעלי אולמות השמחה בהקשר לעניין זה – פעולת
12 דווקא לרעת הנתבעת. כך, ככל שהטענה היא שבעלי האולמות "חשבו" שההדמיות שלהן,
13 כי הם שילמו עליהם לתובעת, והנתבעת הסתמכה על כך – היה מקום להעיד את בעלי
14 האולמות על אודות טענה זו. זאת, לא נעשה.
- 15 97. בהינתן טעמים אלה, ובפרט תוכן השיחה של ארז, העדר עדות של מי מלקוחות הקצה
16 (אולמות האירועים) על אודות זכויות נחזות שלהם ביצירות אלה – הן ההדמיות – אין
17 מקום לקבל את טענת הנתבעת לפיה היא "מפר תמים".
- 18 98. אשר לטענה בדבר "העתקה זמנית" על פי סעיף 26 לחוק: מצאתי לדחות גם טענה זו. סעיף
19 26 לחוק, קובע כי "העתקה זמנית", "לרבות העתקה כאמור שנעשתה בדרך אגבית, של
20 יצירה, מותרת אם היא מהווה חלק בלתי נפרד מהליך טכנולוגי שמטרתו היחידה היא
21 לאפשר העברה של היצירה בין צדדים ברשת תקשורת, על ידי גורם ביניים, או לאפשר
22 שימוש אחר כדין ביצירה, ובלבד שאין לעותק האמור ערך כלכלי משמעותי משל עצמו".
23 לא רק שלא הוכח כי הנתבעת ביצעה העתקה זמנית או אגבית של ההדמיות בהסכמת
24 התובעת והלקוח, אלא שהנתבעת טענה שכלל לא ביצעה את ההעתקה וממילא אין היא
25 יכולה לטעון שביצעה את ההעתקה כ"העתקה זמנית". אישורה של התובעת לא ניתן ואף
26 לא ניתן לומר כי הנתבעת הייתה רק "גורם ביניים" שביצעה את ההעתקה על מנת לאפשר
27 שימוש כדין בהדמיות. אם השימוש היה כדין, מדוע הוסרו ההדמיות בנוהל הודעה והסרה?
28 אף לא הוכח שלעותק שהועתק אין ערך כלכלי משל עצמו והשימוש שנעשה בהדמיות סותר
29 הוראה פרטנית ומגבילה זו.

30 **סעדים ופיצויים**

31 99. התביעה כוללת שני סעדים. האחד – צו עשה. השני – פיצוי כספי.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

100. אשר לצו עשה, הרי שפורטו דברי ב"כ הנתבעת בפרוטוקול הדיון מיום 18.7.2022, שם הסכימה הנתבעת למתן הסעד שהתבקש בסעיף 3(א) לכתב התביעה, בו עתרה התובעת ל-"צו מניעה קבוע שיורה" לנתבעת "להימנע מביצוע כל פעולה הקשרה להפרת זכויותיה". לאור האמור, התובעת זכאית לצו זה ממילא, גם אילו לא הייתה הנתבעת מסכימה לכך. אולם, יש בהסכמתה להשפיע על סוגיית ההוצאות.
101. אשר לסעד הפיצויים. הגם שתביעת התובעת מבוססת על פיצוי ללא הוכחת נזק הקבוע בסעיף 56(א) לחוק זכות יוצרים, היא הגישה ראיות אחדות בדבר הנזק שנגרם לה בפועל. ראשית, לעמדת התובעת עלות יצירת ההדמיה היא כ-10,000 ש"ח, והעובדה שלקוחותיה יכלו להמשיך ולעשות שימוש בהדמיה מבלי לשלם לתובעת עבור יתר השירותים הכרוכים בהדמיה הסבה לה נזק בשיעור זה. שנית, לתצהיר מר שמואלי צורף מכתב רו"ח התובעת (מיום 6.9.2022) לפיו, הכנסות התובעת מאולם מסוים בשנת 2019 היו 111,458 ש"ח (לא כולל מס ערך מוסף).
102. אין מקום לקבל טענות אלה של התובעת בדבר הוכחת נזק. כך, לעלות יצירת ההדמיה – אין הוכחה אובייקטיבית, זולת עדות מר שמואלי. אשר למכתב רואה החשבון, לא רק שמדובר בסכום ההכנסות (בניגוד לסכום הרווחים), אלא שרואה החשבון לא העיד, והמידע האמור לא נכלל בחוות דעת מומחה. הגם שהנתבעת לא התנגדה לקבילות הראיה, קשה לתת לה משקל רב. מכל מקום, ממילא אין בראיה זו כדי ללמד על הנזק שנגרם לתובעת בעקבות ההפרה, שכן לא הוכח כי לקוחות התובעת (או איזה חלק מתוכם) עזבו אותה ועברו לנתבעת בשל השימוש בהדמיות או רק בשל כך, ולא הוכח כי לולא השימוש בהדמיות על ידי הנתבעת, לקוחות אלו היו נשארים לקוחות של התובעת. אוסיף, כי העובדה שהובאה דוגמא ללקוח אחד בלבד אינה יכולה ללמד על יתר הלקוחות (ואף להעיד שלקוח זה נבחר במיוחד). עם זאת, ראיות אלה עשויות להוות אינדיקציות מסוימת לפיצוי ללא הוכחת נזק. עוד אציין, כי אף אין חולק כי הנתבעת גובה מלקוחותיה המעוניינים בכך תשלום עבור ההדמיות. לטענתה עלות זו מסתכמת בסך של 1,600 ש"ח בלבד.
103. מכאן, שיש לעבור לשאלת הפיצוי ללא הוכחת נזק.
104. סעיף 56 לחוק זכות יוצרים מונה את השיקולים לקביעת הפיצוי ללא הוכחת נזק. כך, מורה החוק, על בית המשפט להתחשב בהיקף ההפרה; משך הזמן וחומרתה; הנזק הממשי שנגרם לבעל הזכות מחד, והרווח שצמח למפר מאידך; מאפייני פעילות בעל הזכות וטיב היחסים שלו עם המפר; ותום הלב של המפר. מדובר ברשימה פתוחה של שיקולים.
105. בעניינינו, לזכות התובעת ניתן למנות מספר שיקולים: כמות הפרות, כאשר לכל הפחות מדובר במספר לא מבוטל של הפרות, ולא בהפרה אחת; העובדה כי ההפרה נעשתה במודע, תוך שהנתבעת משתמשת בשיטת עבודה וגיוס כמתואר מעלה; העובדה כי ההפרה נמשכה זמן מה, וזאת אף אם אתעלם מהטענה בדבר הפרות באמצעות יצירות נגזרות; העובדה כי

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 התובעת והנתבעת הם מתחרות עסקיות, וגם העובדה כי פעילותן עסקית, ואין מדובר על
2 גוף ללא כוונת רווח; והעובדה כי ההפרה לא נעשתה בתום לב.
3 106. מאידך, לזכות הנתבעת גם כן מספר שיקולים: הגם שנקבע, כי הנתבעת מרוויחה – ולו
4 באופן עקיף – מהעתקת היצירה שתשמש את לקוחותיה כפי שיצירה זו שימשה את הלקוח
5 כשהשירות סופק על ידי התובעת, הרי שהרווח הוא עקיף; העובדה שחלק מהלקוחות כלל
6 לא משתמשים במערכת ההדמיות – כך נטען ולא הוכח אחרת; העובדה שעלות יצירת
7 ההדמיות לטענת הנתבעת אינה גבוה; העובדה כי הנתבעת הסכימה לסעד המניעה ואף
8 שלחה מכתבים ללקוחותיה ושלא הוכח כי היא ממשיכה בביצוע ההפרה (חרף הטענה בדבר
9 ההפרות הנגזרות).
- 10 107. ביחס להמשך ההפרות אוסיף ואציין, כי טענה זו לא הוכחה על ידי התובעת. הן בקדם
11 המשפט והן בדיון ההוכחות, נטען כי הנתבעת ממשיכה לעשות שימוש ביצירות, או ביצירות
12 הנגזרות, ואף צורפו צילומי מסך מהן נטען שניתן ללמוד על כך. גם בעדותו, שב מר שמואלי
13 וציין, כי ניתן לראות – כך צוין בעדות – את המשך ההפרות באמצעות חיבור לאתר הנתבעת
14 או התוכנות בהן היא עושה שימוש. לא ניתן לתת משקל רב, אם בכלל, לחלק זה של עדות
15 מר שמואלי. בית המשפט אינו אמון על פרשנות של שורות קוד, והוא אינו יכול להסיק מהן
16 דבר. לא לזכות ולא לחובה. כך, לא ניתן להסיק את המסקנה, כי מבט על שורות קוד שנטען
17 שהוצאו מאתר הנתבעת מלמד, כי היא ממשיכה בעשייה זו. לצורך כך נדרשת עדות מומחה,
18 וזו לא הוגשה. כל זאת, כאשר מר יוגב העיד, כי הנתבעת הפסיקה לעשות שימוש נטען זה.
19 משכך, אין לזקוף את האמור לחובת הנתבעת, אלא לחובת התובעת שבחרה שלא לצרף
20 חוות דעת לתמיכה בטענותיה.
- 21 108. עוד אציין, כי נסיבות אחרות המנויות, בין היתר, בסעיף 56 לחוק זכות יוצרים – לא הוכחו
22 במקרה דנן. כך, למשל, לא הוכח מה פרק הזמן שההפרה נמשכה (לא הוגשה חוות דעת
23 מומחה); ולא הוכח מה הנזק הממשי שנגרם לתובעת, ומאידך לא הוכח מה הרווח שצמח
24 לנתבעת. משכך, לא ניתן לנתונים אלו משקל רב בקביעת סכום הפיצוי. לצד זאת, בספרות
25 הודגש, כי ראוי שהפיצוי ללא הוכחת נזק יהיה גבוה יותר "מהמחיר" של קבלת השירות
26 בתשלום, שכן באופן זה יאיין הפיצוי את המניע לביצוע ההפרה (גרינמן, לעיל, בעמוד 959).
- 27 109. בהתחשב בנסיבות אלה ובשיקולים האמורים, מצאתי לפסוק לזכות התובעת פיצוי כולל
28 של 90,000 ש"ח.

סיכום

- 29
- 30 110. לאור כל האמור לעיל, התובעת מתקבלת ברובה.
- 31 111. ניתן בזה צו מניעה קבוע לפיו: על הנתבעת להימנע מביצוע כל פעולה הקשורה להדמיות
32 של התובעת, ובכלל זה נאסר עליה לעשות שימוש בהדמיות אלו ועליה להימנע אף מביצוע

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 39221-09-21 אייפלאן בע"מ נ' יו.וי.אל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 פעולות שיש בהן משום יצירה נגזרת של הדמיות אלו. בנוסף, הנתבעת תמחק משרתיה כל
2 העתק של הדמיות התובעת (ישירות או נגזרות) ככל שאלו מצויות בשרתים.
3 .112. בנוסף, הנתבעת תשלם לתובעת פיצוי בסך של 90,000 ש"ח וכן תישא הנתבעת (בנוסף)
4 בהוצאות התובעת ובשכ"ט עו"ד בסכום כולל של 22,000 ש"ח (סכום זה כולל את סכום
5 האגרה). סכום זה נפסק בהתחשב באופן היעיל בו בחרו הצדדים לנהל את התובענה,
6 בעובדה כי נדרש דיון הוכחות אחד, בכך שהעידו רק שני עדים, ובאמור לעיל לעניין
7 ההוצאות.
8 .113. הסכומים האמורים ישולמו תוך 45 ימים מיום קבלת פסק דין זה אצל הנתבעת, שאם לא
9 כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד פרסום פסק הדין ועד התשלום בפועל.

10

11

12

13

14

15

ניתן היום, ז' אדר ב' תשפ"ד, 17 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

16

17

אודי הקר, שופט

